

dende at der jo er grænser for, hvor langt man kan komme med hensyn til åbenhed, netop når det drejer sig om hemmelig tjeneste.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Villy Søvnald.

Villy Søvnald (SF):

Tak for debatten, hvor man vel kan sige, at ordførerindlæggene delte sig i to grupper. Det fremgår meget tydeligt af, hvordan starten på ordførerindlæggene var. Fra regeringspartierne og det tredje regeringsparti, Dansk Folkeparti, var ordførertalerne bygget op over en skabelon, hvor man hele tiden startede med at sige, hvorfor man ikke var interesseret i åbenhed. Alle argumenterne for åbenhed kan man ikke med, i hvert fald kun i form af bittebittesmå skridt.

Så synes jeg, at ordførertaler fra både Socialdemokraterne og De Radikale og for mit vedkommende besvarelsen prøvede at vende det om og fremstille det synspunkt – og det er jo det, forslaget gør – at i alle de tilfælde, hvor der ikke er forhold, der argumenterer imod åbenhed, bør åbenheden gælde i det demokratiske samfund. Det er to synspunkter, der står over for hinanden, og det er klart, at man, hvis man prøver at forhindre, at udviklingen går ret hurtigt, holder den type ordførerindlæg, som Venstre holdt, som hr. Peter Skaarup holdt, og som hr. Helge Adam Møller holdt, mens man, hvis man ønsker at flytte den her situation, holder den anden type ordførerindlæg.

Jeg har ikke hørt nogen overbevisende argumentation, eller jeg har slet ikke hørt noget tilløb til en argumentation for, hvorfor Danmark ikke kan følge den praksis, man følger i andre lande. Hvis nogen skulle have lyst, kan man gå ind på Google-søgesystemet. Man kan taste et søgeord ind, der hedder »declassified«, afklassificeret, og derefter kan man taste ordet Iraq ind, og så kan man finde den amerikanske sikkerhedsvurdering af situationen i Irak, lige før amerikanerne gik i krig. Den er dateret oktober/november 2002.

Det undrer mig, at man ikke er villig til at tage et skridt, der er lige så langt som det, vores allierede tager, når man nu peger på vores allierede som argument for ikke at tage det.

Der vil jeg godt spørge hr. Peter Skaarup, hr. Helge Adam Møller og Venstres ordfører: Hvis det argument skal give nogen mening, må det da være sådan, at man vel ikke kan bryde noget

fortrolighedskrav ved at offentliggøre de danske dokumenter, der henter deres inspiration i udenlandske dokumenter, og som man kan finde på nettet? Vil det ikke være for absurd? Man kan ikke fastholde, at vi er nødt til at have en lukkethed, som andre lande har brudt, af hensyn til de andre lande. Det kan man sige er det ene ønske i forslaget her.

Det andet ønske, som jeg lige skal vente lidt med, drejer sig om de medarbejdere, der bliver klemt på den måde, at de kan se, at de oplysninger, som regeringen videregiver og de oplysninger, de sidder med i efterretningstjenesten, er meget langt fra hinanden. Det var det, vi ikke alene i Danmark så under Irakkriegen. Vi så i England og USA, at alle kernebegrundelserne for at gå i krig var forkerte. Der var ingen masseødelæggelsesvåben, der var ingen international terrorforbindelse, der var ingen forbindelser mellem atomvåben, Niger og Irak. Vi ved i dag, at det alt sammen var opdigtet.

Kl. 13.25

Tænk, hvis vi havde haft så meget åbenhed, at vi i folketingsdebatten dengang kunne se, at regeringen – ikke alene i Danmark, men også i USA og England – udtalte sig på en måde, der var i klar modstrid med den information, efterretningstjenesterne sad inde med. Ville det ikke have været rart?

Jeg spørger hr. Peter Skaarup, som så var sluppet for at træffe en forkert beslutning om at sende Danmark i krig. Jeg spørger hr. Helge Adam Møller, som så var sluppet for at træffe en forkert beslutning om at sende Danmark i krig, og jeg spørger også Venstres ordfører, der så også var sluppet for at træffe en beslutning, der var forkert.

Ville det ikke have været rart, hvis vi dengang havde haft den åbenhed, der havde kunnet vise, at regeringen og Dansk Folkeparti talte helt på egne vegne og fuldstændig ude af trit med de vurderinger, der lå i efterretningstjenesterne? Ville det ikke have været en dejlig viden at have, sådan at man på et kvalificeret grundlag i et demokratisk samfund kunne have taget stilling?

Det andet, som forslaget som rigtigt nævnt er optaget af, er meddelelsesret. Vi synes faktisk, der skal være en særlig meddelelsesret for offentligt ansatte, der som i Irakkriegen oplever, at politikerne siger ét og efterretningstjenesterne siger noget andet. Når ens samvittighed siger, at der her altså sker noget, hvor man som efterretningstjeneste af politikerne bliver brugt til noget, der ikke er belæg for, må man som ansat